

МАЈ, 2017.

ЈЕЛИЦА

Часопис ученика ОШ „Јелица
Миловановић“

Сопот

Број 31

Јелица Миловановић
1922- 1941.

ЈЕЛИЦА

Лист ученика основне школе
„Јелица Миловановић“, Сопот

За издавача: Ратко Борикић,
директор

Уредник: Александра Станишић

Сарадници: Дубравка Ивковић,
чланови новинарске секције,
учитељи и предметни наставници

Штапма: Биграф, Београд

Мај 2017.

Радови на насловној страни:

Теодора Јовановић 8/3, Душан
Илић 8/3, Кристина Танасковић 8/2,

Анђела Шиповац 8/4

Рад на полеђини:

Лука Паунић 3/2

Нађа Певац 7/4

Валентина Божић 7/1

110 година од оснивања школе

Ове школске године обележавамо 110 година оснивања школе у Сопоту. Школа је настала првобитно у Ропочеву, где је основана је 1864. године. Школа у Ропочеву налазила се у кући Милоја Васића, а први учитељ био је Матија Миљковић. Нова школа саграђена је 1894. године и имала је две учионице. Ова школа разрушена је 1947. године како би се отпочела изградња нове школе која никада није завршена, па су ђаци до 1950. године учили у црквеној кући, а од 1950. године у згради бивше општине (суднице), све док 1956. године не уђе у састав основне школе у Сопоту.

Данашња зграда школе у Сопоту саграђена је 1906. године. До тада су ђаци похађали школу у Ропочеву. Зграда је имала једну учионицу, канцеларију и стан за учитеља. Први учитељ у школи био је Светислав Богдановић, а уписано је укупно 30 ученика. У то време школу похађају и ученици из Неменикућа и Ропочева, пошто школе у овим местима нису радиле. Основна школа 1932. године носи назив „Карађорђе“, а од 1937. године „Државна народна школа“ у Сопоту. Среско веће среза Космајског доноси одлуку о припајању ниже Гимназије у Сопоту и основне школе у Сопоту и Ропочеву у осмогодишњу школу, чије функционисање почиње 1956. године. Те школске године уписано је укупно 397 ученика у дванаест одељења. Школске године 1959. школа добија назив „Јелица Миловановић“. Након десет година, 1969. године у састав школе улази школа у Неменикућу са својим издвојеним одељењима: Центар, Бакчине и Тресије, као и издвојено одељење у Ђуринцима. Познати учитељи школе били су: Димитрије Ђорђевић, Василије Вукомановић, Михаило Михаиловић, Вукман и Даница Станковић. Године 1981. започета је изградња школског центра кога чине наша школа и две средње школе, као и предшколска установа „Наша Радост“, а завршена је 1986. године. Школска сала коју користе основна и средња школа, као и спортски клубови, завршена је 1988. године.

Школа данас располаже површином која у матичној школи износи 3.779м². Простор који користи матична школа састоји се од: 20 кабинета, 6 припремних кабинета, 1 специјализоване учионице са 30 рачунара, 2 радионице, 1 наставничке зборнице, просторије за директора, помоћника директора, психолога, 2 канцеларије (администрација), 1 библиотека. У свим издвојеним одељењима располаже се са две учионице, канцеларијом, као и школским двориштем.

Школа тренутно има 642 ученика распоређених у 32 одељења, и то 249 ученика од 1. до 4. разреда и 393 ученика од 5. до 8. разреда. Директор школе је Ратко Борикић коју школу успешно води већ 16 година.

Зграда школе са школским двориштем

Марија Маројевић 7/4

Интервју са педагогом школе Бранком Александрић

1. Волите ли свој посао?

Да, волим свој посао. Право је уживање радити посао који волиш, који те испуњава. Највеће задовољство је кад успеш да помогнеш некоме, тада посао који радиш добија смисао и сврху.

2. Да ли је тешко бринути о школи?

У принципу није. Кад си сигуран у себе и своје знање, способности, кад имаш добру комуникацију са људима са којима радиш, кад имаш визију...ништа није тешко. Све је ствар воље и добре организације.

3. Да ли сте и у којој мери задовољни функционисањем школе и да ли бисте нешто променили?

Наша школа одлично функционише у свим сегментима. Наравно да све увек може боље, тако да даље само треба радити на томе да оно што је добро постане још боље.

4. Како решавате физичке сукобе међу ученицима, колико су они чести?

Физички сукоби међу децом су скоро свакодневни, нажалост. Уочава се све мањи праг толеранције, све мања самоконтрола и одговорност за властите поступке код већине ученика. На насиље је најгоре одговорити насиљем. Сваки сукоб се може решити разговором и разумевањем свих страна у сукобу. Живети и радити са другима, а не једни поред других је основна порука коју покушавам да пренесем на децу. То подразумева међусобно уважавање и поштовање туђих потреба и вредности, ма колико они били различити од наших.

5. Да ли сте задовољни односом наставника и ученика?

Однос наставника и ученика је крајње индивидуалан, све је ствар међусобног разумевања и уважавања, а она зависе од обе стране. Обе стране треба да покажу вољу, спремност, истрајност у изграђивању квалитетних међуљудских односа. Однос према другима се учи од малих ногу, примарно у породици, али и кроз низ контаката које остварујемо кроз свакодневне активности. Пропусти, грешке су саставни део одрастања, рада, живота...оне су једна од основа за учење и рад на себи, како ученика тако и наставника.

6. Како видите нашу школу у наредном периоду?

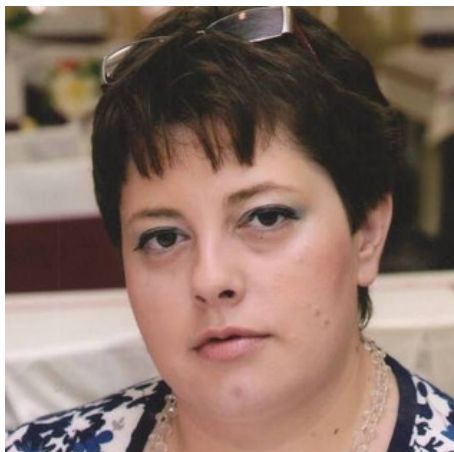
Промене у образовању, као и све друштвене промене, су јако споре, процесне, одвијају се корак по корак. Један од разлога је што људи не воле промене или их се плаше, ушушкани су и осећају се сигурно у постојећим начинима функционисања, не желе да мењају навике. Без обзира на то, промене су неизбежне, дешавају се и тек ће се дешавати, па и у нашој школи. Тако да нашу школу, све нас који смо везани за њу, видим како корак по корак иде у сусрет променама, увођењу новина... То за вас ученике значи промену начина рада, учења, оцењивања, одсуство страха, досаде, незадовољства... Школа постоји због вас, а ми одрасли смо одговорни за оно што вам она пружа, одговорни смо за сваку вашу и радост и сузу. Лично бих волела да наша школа буде позната по вашем осмеху.

Новинарска секција

ШКОЛА ИЗ ЊИХОВОГ УГЛА

Интервју са психологом школе Јеленом Васић

1. Волите ли свој посао?

Да, волим свој посао.

2. Да ли је тешко бринути о школи?

Искрено, јесте. У школи има пуно ученика са најразличитијим тешкоћама и изазовима и некада то може да буде заиста компликовано. Оно што доста олакшава рад је одлична сарадња и тимски рад међу запосленима.

3. Да ли сте и у којој мери задовољни функционисањем школе и да ли бисте нешто променили?

Ја сам у овој школи тек пет месеци и за сада сам задовољна. Оно што бих ја лично код себе волела да променим је да имам више времена за радионице и сличне активности са ученицима, што се надам да ћу успети да организујем у будућности.

4. Како решавате физичке сукобе међу ученицима, колико су они чести?

Озбиљнији физички сукоби су ретки, али зато свакодневних ситних чарки има доста. Такве сукобе најпре покушам да решим разговором са свим учесницима, а ако то не помаже онда позивам родитеље.

5. Да ли сте задовољни односом наставника и ученика?

Задовољна сам генералним односом ученика и наставника, за сада се није појавио ни један озбиљнији проблем.

6. Који предмет вам је био омиљен у основној школи?

Биологија и српски језик.

7. Када бисте могли да предајете неки предмет у школи, шта би то било?

Неки од језика највероватније.

8. Како видите нашу школу у наредном периоду?

Школа треба да настави са добром праксом неговања добрих међуљудских односа и развијања различитих интересовања код ученика.

Новинарска секција

НАШИ ТАЛЕНТИ

Лука Лукић, ученик 8. разреда, аутор збирке песама „Лавиринт мог ума“

1. Шта те је подстакло да напишеш књигу? Кажу нам нешто више о својој првој књизи? Откуда инспирација за писање поезије?

Читава ствар око моје поезије је дошла спонтано. У петом разреду је био један конкурс- „Пријатељство”, написао сам песму на ту тему, после чега сам увидео да ми такве ствари иду од руке. Временом, у тренуцима инспирације, настајале су нове песме, а родитељи су ме подстакли да издам своју прву збирку поезије.

2. Да ли је твоја књига намењена деци или одраслима?

Самим тим што сам књигу писао у периоду од 12. до 14. године свог живота, она исказује емоције детета тог узраста. Ипак, већ у том периоду ја сам сазнавао о неким стварима, које, по неком неписаном правилу, занимају само одрасле, тако да се може рећи да поседује разноврсну публику.

3. Планираш ли да напишеш роман?

Планирам. Интересује ме митологија старих Словена, тако да о томе већ увелико пишем.

4. Која ти је омиљена књига?

За ово кратко време, нисам стигао да прочитам нешто више од лектира. Свидела ми се књига „Игра престола”, по којој је написана истоимена серија.

5. Како себе видиш у будућности?

Немам јасну слику свог занимања, нечег чиме бих се могао бавити у будућности. Интересантно ми је новинарство, али нисам у потпуности сигуран да себе видим у томе.

Новинарска секција

Вукан Великић, ученик 7. разреда, фудбалер

1. Који је твој таленат?

Мој таленат је фубал.

2. Када си открио да имаш тај таленат?

Таленат за фудбал открио сам још у вртићу.

3. Шта би желео да оствариш, који су твоји циљеви?

Желео бих професионално да се бавим фудбалом и да будем успешан у томе.

4. Да ли би волео да се бавиш тиме у животу ?

Највише бих волео да се бавим фудбалом, а ако не успем у томе, волео бих да се бавим тренерским радом.

5. Шта другари из школе мисле о томе чиме се бавиш, да ли те подржавају?

Подржавају ме и желе ми све најбоље.

НАШИ ТАЛЕНТИ

Павле Ивковић, полазник школе глуме „ Први кораци“, главна улога у представи „ Пут око света”

1. Који је твој таленат?

Сматрам да имам таленат за глуму и плес.

2. Када си открио да имаш тај таленат?

У другом разреду основне школе учитељица Лидија је говорила да имам смисла за глуму и давала ми улоге у разним представама, а сви око мене говорили су ми да треба да упишем глуму. Откако знам за себе волео сам да играм кад год чујем музику, сви су ми говорили да имам добар ритам.

3. Које успехе си остварио до сада?

Снимио сам рекламу, добио сам главну улогу у представи „ Пут око света“ у режији Лазара Дуговца, а премијера представе биће 14. маја 2017. године. Сматрам својим успехом што сам се пласирао на Градско такмичење из биологије.

4. Да ли би волео да се бавиш тиме у животу?

Волео бих да будем глумац, да снимим филм. Пре тога, волео бих да будем вуковац и завршим факултет. Волео бих да се бавим и програмирањем.

5. Шта другари из школе мисле о томе чиме се бавиш, да ли те подржавају?

Мисле да идем ка добром путу и подржавају ме.

6. Шта би поручио својим вршњацима, како би их посаветовао?

„ Најбољи начин да нешто завршите, јесте да почнете“.

Никола Чолић, ученик 8.разреда, фудбалер

1. Који је твој таленат?

Мој таленат је фудбал.

2. Када си открио да имаш тај таленат?

Свој таленат сам открио када сам почео да тренирам 2009. године.

3. Шта би желео да оствариш, који су твоји циљеви?

Волео бих да постанем професионални фудбалер.

4. Да ли би волео да се бавиш тиме у животу или би волео још нешто?

Волео бих да се тиме бавим у животу.

5. Шта другари из школе мисле о томе чиме се бавиш, да ли те подржавају?

Другари све најбоље мисле и подржавају ме у томе.

НАШИ ТАЛЕНТИ

Нађа Певац, ученица 7. разреда, цртање и сликање

1. Који је твој таленат?

Мој таленат је цртање и сликање.

2. Када си открила да имаш тај таленат?

Открила сам га још у ранијим годинама када сам први пут цртала за конкурс и освојила награду, тада сам схватила да је то мој таленат и наставила да се бавим тиме.

3. Имаш ли узора?

Мој узор је сликар Ван Гог, али природа је мој непресушан извор инспирације, а поред тога ипак и сама градим свој стил.

4. Које успехе си остварила до сада?

Освојила сам награде на разним конкурсима за које сам слала радове.

5. Шта би желела да оствариш и који су твоји циљеви?

Желела бих да остварим свој сан и отпутујем у Париз и обиђем Француску, а желела бих да отворим своју галерију, у којој бих излагала своје цртеже и радове.

6. Да ли би волела тиме да се бавиш у животу?

Да, волела бих да се бавим цртањем, јер ме то испуњава и осећам се слободно када то радим, али и осим тога бих желела да помажем животињама.

7. Шта другари из школе мисле о томе чиме се бавиш, да ли те подржавају?

Већина другара ме подржава и увек им се допадају моји радови, и то ми је заиста важно, да још више радим на свом таленту као и на себи.

8. Шта би поручила својим вршњацима, како би их посаветовала?

Поручила бих им да ако имају неки таленат да га гаје и да се труде да га развијају, такође да не одустају од својих жеља и циљева, већ да се труде да их остваре.

Марија Маројевић, ученица 7. разреда, полазница музичке школе, одсек-клавир

1. Који је твој таленат?

Имам их више и стварно се поносим тиме, јер немам превише слободног времена за досађивање, увек нешто радим.

2. Када си открила да имаш тај таленат?

Мислим да у животу не постоји одређени тренутак у коме откријеш да си талентован за неку ствар.

Клавир сам почела да свирам у трећем разреду основне школе и једноставно ми је ишло, волим да свирам са својом професорком и сестрама које такође свирају клавир и уживам у томе. Слично је и са цртањем, данас је школа излепљена мојим цртежима, тако да се поносим тиме. А вајање сам открила сасвим случајно, летос сам ишла на курс и заљубила се у то. Једноставно, а компликовано.

4. Које успехе си остварила до сада?

Има их баш доста, али најважнији су ми: 3. место на Међународном такмичењу клавира и доста освојених 1. места из ликовне културе- награда на такмичењу „Мали Пјер“ у Београду, као и радови из вајарства који су изложени у Дому културе у Сопоту.

5. Шта би желела да оствариш и који су твоји циљеви?

Негујем идеју са другарицом да отворимо сопствени атеље, а поред успеха у школи, желим да напредујем и на другим пољима.

НАШИ ТАЛЕНТИ

Хана Мириловић, ученица 3. разреда, клавир, цртање,
вајање

1. Који је твој таленат?

Ја волим да свирам клавир, да клизам на леду, да јашем коња, да цртам, да вајам... Највише времена посвећујем свом таленту за музику.

2. Када си открила да имаш тај таленат?

Када сам кренула у музичку школу, пре три године.

3. Шта би желела да оствариш, који су твоји циљеви?

Желела бих да завршим музичку школу у класи професорке Катарине Ранковић, на клавиру, а затим и соло певање. Желим да наставим да идем на часове сликања и вајања, а волела бих да у школи јахања стигнем до галопа и препона.

4. Да ли би волела да се бавиш тиме у животу или би волела још нешто?

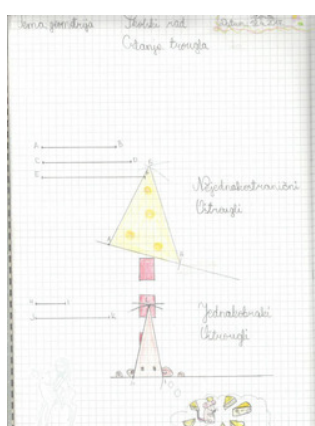
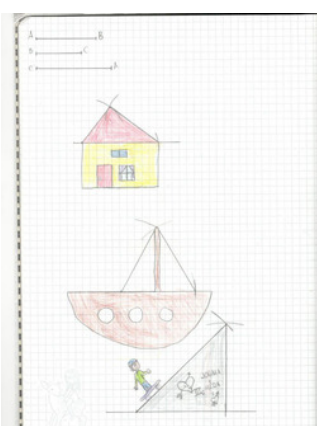
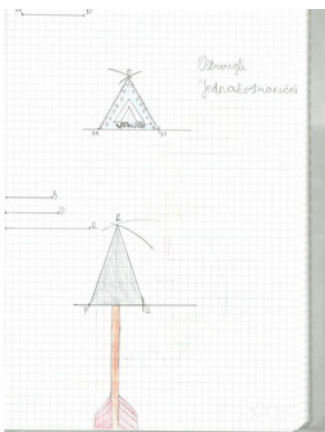
Волела бих да се бавим јахањем, сликањем, клавиром, али можда откријем још неку склоност.

5. Шта другари из школе мисле о томе чиме се бавиш, да ли те подржавају?

Подржавају ме. Неколико њих се уписало у музичку школу, а неки другари са мном иду на цртање и на јахање. То воле и друга деца.

Новинарска секција

Ханина креативност изражена је и на часовима математике.

МАЛЦИ ГЕНИЈАЛЦИ

Наставница: Шта означава ознака за темпо moderato? (умерено)

Ученик 6.разреда: То је нешто модерно.

Ученик 5.разреда: Наставнице,зашто виолину свирају држећи је на рамену?

Још нисам стигла да одговорим било шта, други ученик је добадио: Да би ти свирао на увце.

Наставница: На које две групе се деле жичани инструменти?

У. 6.разреда: На лудачке (гудачке) и тресачке(трзалачке).

Ученицима 6.разреда је било постављено питање да наброје све инструменте у симфонијском оркестру и одговори су били следећи:

-харма(харфа),клавинет или квинет(кларинет),хорски рог(енглески рог),чилене(чинеле),обома(обоа),тимпанда(тимпани),тронг(гонг).

Ученици 8.разреда су одговарали на питање везано за музичко сценска дело-опера.

Један од делова опере је увертита-уводна музика, а одговори су били: улектира-уморна музика.

Солистички ансамбли у опери су дует,терцет,квартет,квинтет...

А одговори су били: дует,трует, квартет,петет.

Наставница: Како се зове у старој Грчкој позориште полукружног облика?
(Амфитеатар).

Ученик. 7.разреда: Антитеатар

Наставница: Како се зове ударачки инструмент троугластог облика на слово Т ?
(триангл)

Ученик 7.разреда: А,знам,труба.

Наставница музичке културе Анжела Недељковић

Школски хор

Ученици изводе представу

Наставници, ученици
и гости

Тамара Туропољац 7/1

Нађа Певац 7/4

Милена Вуковић 8/3

Марија Маројевић 7/4

Миња Шапић 7/1

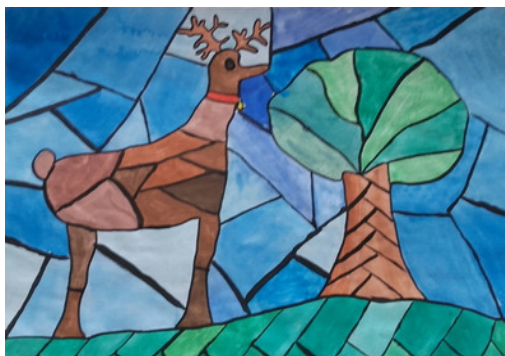
Наталија Ђорђевић 7/2

СТИХ СЛИКУ СТВАРА

Снешко Белић

Када сунце сија
Он се много боји,
Јер кад снега нема
Не може да стоји.
Топи му се тело,
Топи му се глава.
Где је био Снешко
Сад је шерпа плава.
Он је Снешко Белић
Свако му се диви,
Не видиш га лети
Зими само живи.

Бојана Радовановић 2/1

Лена Савковић 8/4

Мина Ивковић 7/1

Ненад Радовановић 8/4

Деда Мраз

На крају године,
последње ноћи,
Деда Мраз ће тихо доћи.
Прошетаће брадом белом
сваким градом, сваким селом,
и донеће пуне вреће
играчака, смеха, среће!

Дуња Танасијевић 2/1

Михајло Драча 8/4

Немања Сарић 8/4

Деда Мраз креће

Кад дође зима
и све је бело,
Деда Мраз креће
кроз град и село!

У црвеној одећи
са поклонима у врећи,
да нам жеље испуни
и да нас усрећи!

Његови ирваси са санкама лете
дуж целе планете,
да на време стигну
и све улице посете!

Тијана Маринковић 2/1

Новогодишња песма

Гледам кроз прозор,
снег увелико веје,
свуда је свечани приказ
свако се дете смеје.

У свакој кући јелка сија
на њој су украси од злата,
сви чекају Деда Мраза
да покуца на врата.

А кад јутро сване,
и дође нови дан,
журно отварам поклоне
и сав сам раздраган.

Немања Војиновић 2/1

ОЧИ МОЈЕ МАЈКЕ

Најбоља мама

Од свих добрих мама које постоје верујем да нема боље од моје.

Свиђа ми се како се осмехује када ме на вратима дочекује, када ми с прозора на поздрав маше, скупа кад певамо песмице наше.

Она увек седи на кревету мом док ноћу бљеште муње и пуца гром.

Волим кад ме љуби и милује, а у болести предано негује.

Све што за мене чини, добро је, знам, зато јој љубав љубављу узвраћам.

Николина Петровић 2/1

Моја мати

Она је једна,
Она је најбоља,
Она је моја мати!
Воли ме без услова,
А за узврат
Ја ћу њој љубав дати!

Сара Тасић 2/1

Ивана Кастрати 4/1

Лана Тодоровић 3/1

Анастасија Кастрати 4/1

Моја мама

Моја мама се зове Слободанка, а презива Вујић. Она има 35 година. Има кратку косу браон боје. И очи су јој браон боје. Моја мама је лепа. Кад кренем у школу она ме прати до улице, онда је продужим сама. Моја мама чисти, кува, пере и обавља све кућне послове. Ја јој понекад помажем. А и она мени понекад помаже када радим домаћи задатак.

Моју маму много волим и у њеном загрљају ми је најлепше.

Анђелија Вујић 1/2

Моја мама

Моја мама се зове Гордана, носи наочаре, има зелене очи и браон косу.

Она има нас четворо деце и каже да нас све подједнако воли. Студирала је, али није завршила факултет, тако да се бави домаћинством и тренутно мојим најмлађим братом Ђорђејем. Забавља се с нама и помогне када нешто није у реду.

Ја волим моју маму зато што се лепо понаша према мени и ја се такође лепо опходим према њој и желео бих да то тако буде заувек.

Милан Гаргента 1/2

Моја мама

Моја мама плаве очи има,
К'о да небо плави се у њима.

Има косу дугу као вила,
кожа јој је мека као свила.

Топло грли њена нежна рука,
све постиже к'о да је сторука.

Волим мили гласић своје мајке,
који деци пева успаванке.

Маша Стојановић 2/1

Ева и Васа су у врту. Ева залива траву. Васа чисти стазе. У врт расту зове и липе. Кресе га мимозе и лале. Зато читав врт лепо мирише. У врт сврате Зара и Сава. Сви воле овакав врт.

Буди друг

Медо, медо, буди друг-
Дај ми нос један круг!
Да оњушим цвет,
Да помиришем свет.

Мацо, мацо буди друг-
Дај ми шапе један круг!
Да заиграм и ја,
Коло са мишевима.

Шумо, шумо, буди друг-
Дај ми лист један круг!
Да видим и ја
Како је летети са висина.

Јована Паунић,
2. разред, Центар

Чудна прича

Христина Пушоњић 2/1

Замислите једно чудно, смешно двориште са пуно цвећа и животиња и почнимо причу.

Пролеће је почело. Лептир лаје, пас мјауче, а мачка кокодаче. Дрво кокица је почело да пече кокице.

Пуцкетало је сатима док са његове главе све комшије нису појеле бомбоне. Лептир је сео на петла и гледао пса који је по дворишту ловио мишеве, а мачка је за то време гледала филм и пила кока-колу. Када је пала ноћ, дрво је појело кокице и смоки са крошње. Сутра је мачка доручковала заједно са псом, док их је служио миш. Лептир је допливао, али касно, могао је добити само гриз. Баш су се лепо заједно провели, легли су да преспавају дугу хладну зиму у купаћем костиму.

Било је сладоледастично! Почните да се будите!

Нађа Милијашевић 3/2

Заљубљене играчке

Биле две играчке које су стајале у мрачној кутији. Звали су се господин Мирко и госпођа Ана. Волели су се највише на свету, док их једног дана није купио један дечак. Играчке су се уплашиле шта ће им се десити. Нису се виделе цео дан, јер их је дечак стално закопчавао и откопчавао. Једно вече играчке су стајале на полици. Мирко упита: „Јеси ли ти Ана?“, „Ја сам Мирко, шта ћемо да радимо?“ одговори Ана. „Знам! Док нас дечак буде носио ја ћу се отимати и тако ћемо се поздрављати“. Дечак се уплаши и оде код продавца и упита га: „Зашто се моје играчке отимају?“. Продавац му рече: „Ако их ти нећеш ја ћу их бацити“. Дечак одлучи да задржи играчке, однесе их кући, стави их на полицу и оде да спава. Док је дечак пио воду чуо је како ове играчке причају и помисли „Ове играчке су заљубљене“. Сутрадан дечак потражи од маме кутију и однесе играчке на таван. И тамо су Мирко и Ана наставили своју љубав.

Мила Марковић 1/1

Христина Заклан 3/1

Јован Славковић 3/2

НАШИ КРАТИВИ

Немања Вулићевић 3/1

Тамара Негић, 4. Центар

Сара Тасић 2/1

Анђела Костадиновић 2/2

Јована Паунић, 2. р. Центар

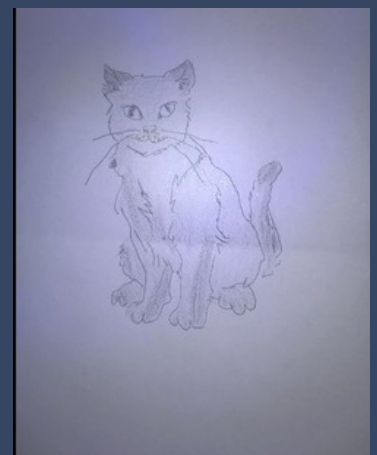
Андреа Животић 1/1

Дуња Шћекић 1/1

Бојана Шћекић 1/1

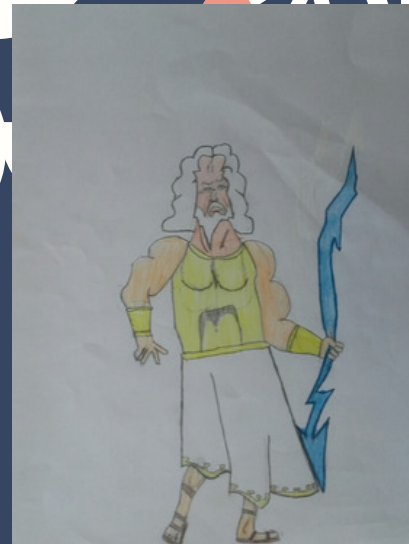
Немања Недељковић,
2. Центар

Анамарија
Стојановић 3/1

Тамара Негић, 4. р. Центар

Тихомир Војиновић
4. Ђуринци

Никола Вељовић 3/1

Хана Мириловић 3/1

Хана Мириловић 3/1

Богдан Црвеница 4/1

Сузана Војиновић 3/2

Сузана Војиновић 3/2

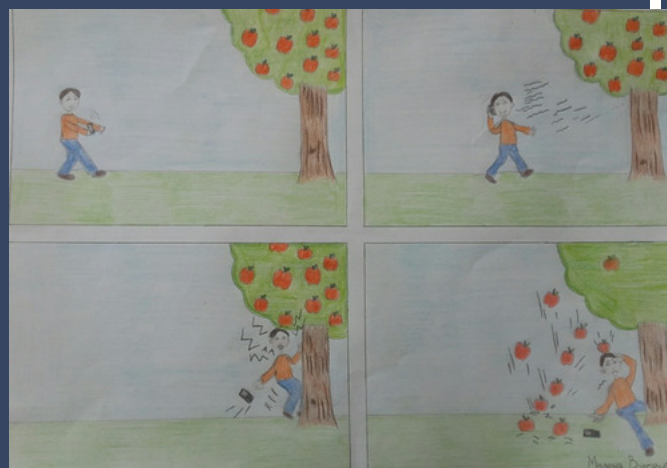
Хана Мириловић 3/1

Јован Симеуновић 8/2

Александра Прашчвић 8/3

Милена Вуковић 8/3

Марија Маројевић 7/4

Ања Радосављевић 8/4

Валентина Божић 7/1

Миња Шапић 7/1

Михајло Драча 8/1

Немања Ђурић 8/1

Никола Чолић 8/1

Ања Радосављевић 8/4

Милош Мајсторовић 8/1

Милош Иванић 8/4

Марко Давидовић 8/1

Милош Мајсторовић 8/1

Алекса Љуисављевић 5/2

Андријана Савић 6/1

Маја Бојчић 5/1

АЛА ЈЕ ЛЕПОВАЈ СВЕТ

Пролеће

Благи ветрић пири
Нестало је зиме
Стигло ново доба
Пролеће му име.

Свуда цвета цвеће
Зелена је трава
Због велике радости
Ником се не спава.

Долећу на цветове
Шарени лептири
Из сваког жбуна
По птичица вири.

За дечицу малу
Нема веће среће
Весели се свако
Стигло нам је пролеће.

Симон Вујић,
2. разред, Бакчине

Видим, чујем и осећам пролеће

Пролеће је једно весело доба године. Кад год помислим на пролеће, видим шарене лептириће, мирисно цвеће, чујем зујање пчелица, распевану шуму...

Своју лепоту пролеће највише дарује природи. Небо је светло плаво, а ту и тамо се нађе и неки кишни облачић, који само чека да пљусне. Празнину у небу попуњава лет веселих ласта, које су се управо вратиле са југа. Крошње дрвећа више нису голе, већ се виде разне нијансе зелених капица. Веверице весело трчкарају са стабла на стабло у потрази за храном. По двориштима и ливадама цвеће показује раскошне боје. Вредни људи сеју поврће у својим баштама, а на њивама се чују трактори.

Волим пролеће зато што је лепо и топло време. Волим пролећне звуке и мирисе. Волим да се играм напољу, јашем коња, возим бициклу и ролере... Волим пролеће!

Хана Мириловић 3/1

Пролеће

22. марта почиње пролеће. То је мој најлепши месец у години. Тада тата орезује воће и виноград. Животиње које су биле у дубоком сну сада се буде и излазе напоље. Баште и њиве се ору и спремају за пролећне радове. Напољу се деца играју и трчкарају и чује се њихова бука. Младунчад срна излазе на пропланак у потрази за храном. Ласте долазе са југа. У двориштима процветало пролећно цвеће: љубичице, висибаве, јагорчевина. У шуми дрвеће креће да олистава. Природа се пробудила и све је тако лепо. Оџаци више не диме, а пчеле крећу да лете на мирисно цвеће. Сви играмо и певамо и радујемо се пролећу.

Бојан Рудић 3. разред Бакчине

Драгана Маринковић 8/2

Марија Маројевић 7/4

АЛА ЈЕ ЛЕП ОВАЈ СВЕТ

Пролеће

Благи ветрић пири
Са зеленог брега
Нестала је зима
Нема више снега.

Свуда цвета цвеће
И зелени трава
За дечицу малу
То је радост права.

Шарени лептири
Долећу на цвеће
Стигло нам је радосно
И весело пролеће.

Невена Костадиновић,
4. разред, Бакчине

Пролеће

Пролеће се буди
Весели су људи
Птичице већ зује
Песмица се чује.

Кад пролеће дође
Ласте нам долазе
Пролеће се буди
Весели су људи.

Птичице цвркућу
И на гранама скакућу
Док поток жубори
Брда се зелене.

Данило Мијаиловић,
2. разред Бакчине

Пролеће

Цвеће је процветало
Дрвеће је израсло
Земљиште се улепшало
Иде се у школу
Стигло нам је пролеће.

Сунце је господар
Зеленило је свет покрило
Деца се играју
Куће се спремају
Возе се бицикли

Другари су весели
Птице певају песмицу
Праве се гнезда
Птице стижу са југа
Животиње уживају у шуми
Дошло је пролеће!

Коста Ђуришић 2/2

Катарина Јеринић 8/2

Исидора Шћепановић 5/1

Јана Цимљановић 1/1

Бојана Шћекић 1/1

Бојана Шћекић 1/1

Дуња Шћекић 1/1

АЛА ЈЕ ЛЕП ОВАЈ СВЕТ

Јесен у мојој улици

Јесен је стигла и у мој град. Сви су срећни и весели, јер после јесени долази зима. Цела улица је пуна дима, зимница се спрема у пуном јeku. Сви спремају ајвар, шири се мирис паприке по целом крају.

Мама и ја смо ове јесени скупљале лишће од сувог дрвећа, које је прекрило наше двориште. Са свих страна чује се звук тестере, људи вредно спремају огрев за предстојећу сезону. На свакој кући оцак се пуши, свима је хладно, јесен полако показује своје зубе. Дрвеће изгледа веома тужно, опрашта се од своје одеће-лишћа. Трава је скроз жута, готово да нигде нема цвета. Када јесен дође, знамо да морамо у школу. Сва деца се облаче у посебне, јесење боје, па тако можеш видети: жуту, црвену и наранџасту. Њихов смех и разговор готово да одјекују мојом улицом. Сунце више није са нама, на ред је дошла хладна и досадна киша. Преко лета птице су ме будиле, али са првим знацима јесени и оне су отишле у лепше крајеве на југ. Цвеће је увенуло и осушило се од хладноће, тек по нека јесења ружа још се храбро држи, цела улица је утонула у сан. Жао ми је што нас је лето напустило, али волим јесен са свим њеним бојама.

Лазар Кнежевић 8 /1

Бошко Вукадиновић 5/3

Нађа Певац 7/4

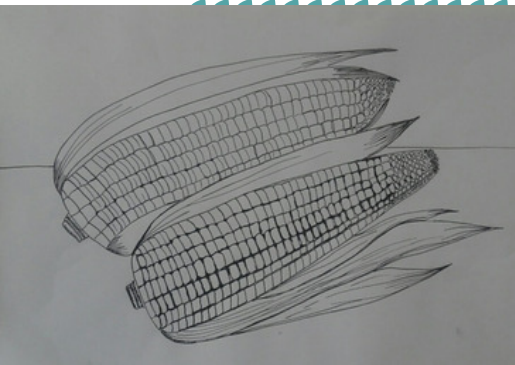
Теодора Дамњановић 5/3

Анастасија Ристић 5/1

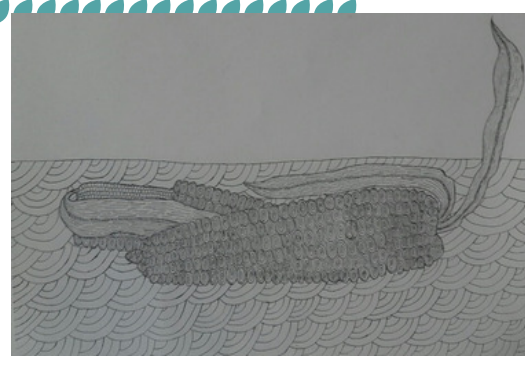
АЛА ЈЕ ЛЕП ОВАЈ СВЕТ

Николина Војиновић 5/3

Марија Маројевић 7/4

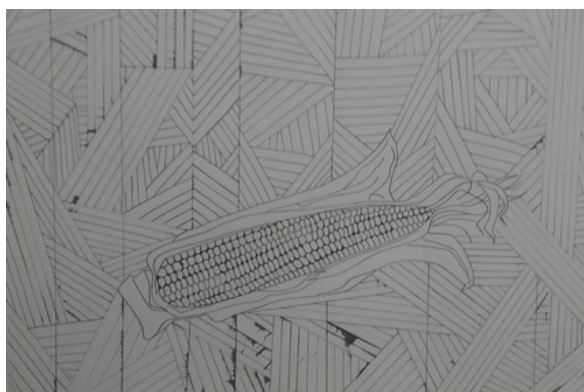

Тијана Вуковић 5/3

Јесен у мојој улици

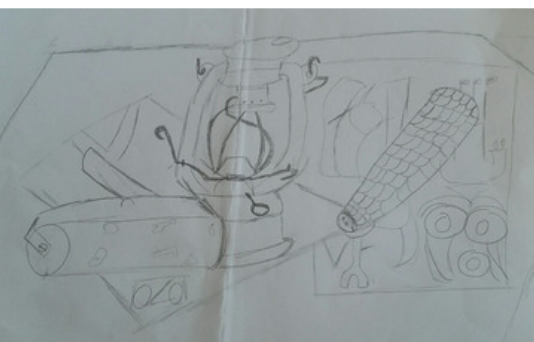
После врелог и сунчаног лета, дошла је тамна и шарена јесен. Нема више миришљавог цвећа, а зелену траву заменила је сува. Са дрвећа је лишће кренуло да отпада и да мења боју. Птице селице су кренуле да пакују своје ствари и да се селе у неке топлије крајеве. Осећам се срећно, јер је опало лишће забавно за игру са другарицама. Обично седнем на јастучиће који се налазе на поду, упалим миришљаву свећу и читам књигу. У мојој улици преовладавају следеће боје: црвена, браон, жута и бакарна боја. Људи спремају дрва за зиму, све иде неким својим током.

Веома волим јесен, па чак и онда напољу када пљушти киша. Желим да се јесен свима свиди, барем мало.

Наталија Јовановић 5/3

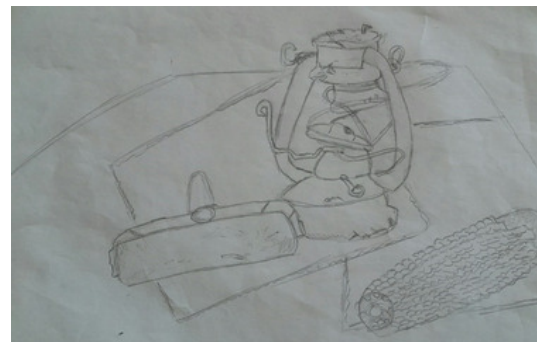
Матвеј Орлов 5/1

Лазар Кнежевић 8/1

Ања Певац 5/3

Марко Давидовић 8/1

НАШИ СТВАРАОЦИ

Космај-мој завичај и људи у њему

Када погледам у висину, угледам Космај-прелепу планину,
коју сунце обасјава и чаробну шуму, која весело шара.

Шума озелени, лишће шушти, сремуш се њише,
а прелепо разно цвеће свуда мирише.

На Космају се здрав ваздух дише, после сваке летње кише.
То знају сви људи из мог краја, најздравији су ђаци испод Космаја.

Космај је богат знаменитостима и причама из старина,
то је света планина са четири манастира.

И зато све људе зовем да дођу у Сопот и околину,
јер ће тако видети Космај-најлепшу планину.

Милица Николић 7/3

Космај
-мој завичај и људи у њему

Мој Космај, диван крај
За нас, овде, прави рај,
у подножју скроз доле
дигнуте су разне школе.

На врху његовом кола се роје,
док око споменика људи се броје,
јер иако завичај је мали
баш ништа му не фали.

Људи су овде вредни као пчеле
и све радо међусобно деле,
као у кошници све је под конац
хране доста увек за пун лонац.

Чим сване златна зора
и дрвеће обасја иза гора,
весео рађа се нови дан,
зрацима сунца помилован.

И док по обронцима светлуца пужева слуз
Људи одлазе на њиве да беру кукуруз.

На Космају имају шеталишта разна,
а стаза никада није празна,
ту старији своју душу одмарају,
док деца весело трчкарају,
јер Космај је наш извор живота,
пун тајни и пун живота.

Где год да се окренеш лево, десно, горе, доле
сви око тебе се много воле!

Дуња Шћекић 1/1

Нађа Певац 7/4

НАШИ СТВАРОЦИ

Космај-мој завичај и људи у њему

Сви имамо завичај који носимо у срцу. Мој завичај није само место где сам рођена, мој завичај је део мене.

Сопот је једна мала варошица у подножју планине Космај. Космај је планина која је окружена лепим селима и пропланцима. Најлепши је у пролеће, јер тада најлепше озелени. Космајски пропланци су пуни цвећа, који се буде и миришу, најлепши је у пролеће. Често можемо да видимо неку срну или јелена како трчкарају по космајским пропланцима и јуре се. Из прикрајка их је лепо посматрати, рано ујутру или увече при заласку сунца. Многи мисле да је лепши живот негде далеко, али није, само је један дом и завичај.

Завичај је најлепше место, које ти остаје у срцу и не заборављаш га. Моје срце ми говори да је Космај нит која нас спаја и остаје урезана у нашим срцима- то је мој завичај.

Анђела Рутић 5/4

Валентина Божић 7/1

Исидора Шћепановић 5/1

Наталија Ђорђевић 7/2

Нађа Певац 7/4

ГДЕ ЈЕ СТАДОХ ТИ ПРОДУЖИ

Страница моје аутобиографије

Да ли волите анђеле? Не! Да?! Па има анђела чувара који мисле на сву децу овог света. Анђеоско лице.

Зовем се Анђела Симић, рођена сам 12. новембра 2004. године. Живим у селу Бабе, где сам почела своје школовање, а своје знање допуњујем у дивној школи у Сопоту. На почетку ћу вас упознати са својом мајком Иваном Симић, великим борцем и добром вилом. А затим ћу детаљније описати мог брата Немању Симић, снагу наше породице и, наравно, баку Милену Петровић која ми је причала све оне дивне приче о животу и животном путу. Могла бих почети од овог лепог доба да пишем и поделим своју срећу са вама, али сам одлучила да кренем испочетка. Мама и бака су се много бориле за нас двоје. Мама је сама, уз помоћ баке, одгајала нас двоје, зато што су се наши родитељи развели. Верујте ми, ништа, али баш ништа нам није фалило. Моја мама је толико тога прошла, а држала се чврсто и са осмехом само због нас. Ето, зато је називам великим борцем. Љубав, слога и поштовање били су само шлаг на торти. Па зар то није добра вила која испуњава жеље и чини децу срећном? Поврх свега захвална сам на овако лепом животу, зато што је моја фамилија здрава, срећна и на окупу.

Знате, тешко је причати о себи, износити неке ствари за које можда нико није знао. Понекад је лакше поделити све са парчетом папира него држати пламен у себи који нон-стоп гори.

Анђела Симић 6/2

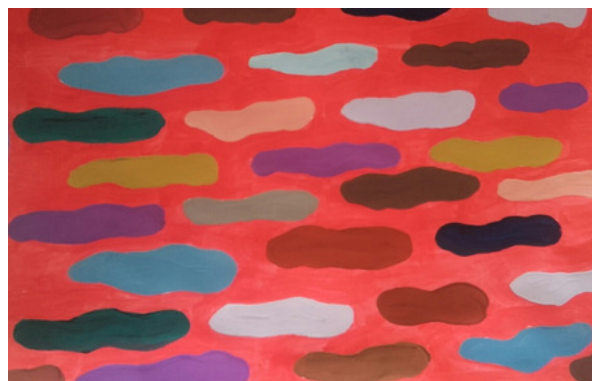
Певац Нађа 7/4

Кристина Радисављевић 5/1

Татјана Маројевић 4/1

Тамара Јекић 5/1

ГДЕ ЈА СТАДОХ ТИ ПРОДУЖИ

Човек није створен за пораз

Желео бих да знам шта један частан човек може да уради да би му се истим вратило. Почињем да сумњам да је то уопште могуће.

Са пуним правом могу себе назвати патриотом, човеком који воли своју земљу и труди се да, на себи својствен начин, заштити све лепоте које она поседује. Можда нисам довољно паметан да схватим неке ствари, можда други заиста треба да воде главну реч. Ипак, имам право да се понекад запитам: „Да ли је исправно то што они раде?“ Знам да, кроз године ратовања, ни ми, Срби, нисмо били у потпуности невини. Давали смо своје животе у циљу да заштитимо шта нам је Богом дано. И због тога су наши хероји данас иза решетака, под земљом, у гробовима. Они су у сваком од нас, говоре кроз нас, говоре нама! Зар да сада станемо? Наравно да не! Морамо наставити њихову борбу у нади да ћемо пронаћи вечни мир и спокој. Ако не унутар граница своје земље, онда на небу док ће се битка на тлу изнова настављати. Није нам цаба Јован Јовановић Змај поручио: „Где ја стадох, ти продужи“. Сигуран сам да знате на шта је мислио. Докле тако? Непријатељ је свакога дана све јачи, а нас је све мање. Велике силе су увек падале пред малим Србима. Да ли ће вечно?

Исте силе које су пустошиле градове, убијале невинне људе сада владају светом. Силе које су небројано пута пред нама пале на колена дотакнувши камен земље Србије. Слободи се не назире почетак. Судбино, стиди се.

Лука Лукић 8/1

Портрет хајдука Вељка Петровића

Хајдук Вељко Петровић је био један од најпознатијих српских јунака из Првог српског устанка. Вељко је био мршав и висок човек. Имао је суве дугуљасте образе, мала уста и кукичаст нос. Он је био један од најхрабријих српских јунака за које је знам.

Хајдук Вељко је, као мали, више волео да слуша одрасле и њихове приче о разним борбама и због тога је рано отишао у хајдуке. Он није био само војник, већ је био комадант свим осталим војницима. Иако је био храбар, mudar и неустрашив, он је био прек и тврдоглав према својим старешинама, међутим, старешине су му веровале и подржавале га упркос његовој нарави. Вељко је имао обичај да када иде у бој испраћа га музика, а када би се враћао из боја најчешће би поново уз музику прослављао победу. Нажалост, у тешкој борби против Турака, хајдук Вељко је погинуо. Његову смрт крили су од војске, али након његове смрти, српска војска није могла даље и иселили су се из Неготина у Пореч, како би побегли од Турака.

И данас можемо само да се присећамо његове храбрости, као и то да је он био такав јунак који ће се дуго памтити и о чијем јунаштву ће се говорити. Требало би да се поново роди такав јунак.

Павле Ивковић 5/3

ГДЕ ЈА СТАДОХ ТИ ПРОДУЖИ

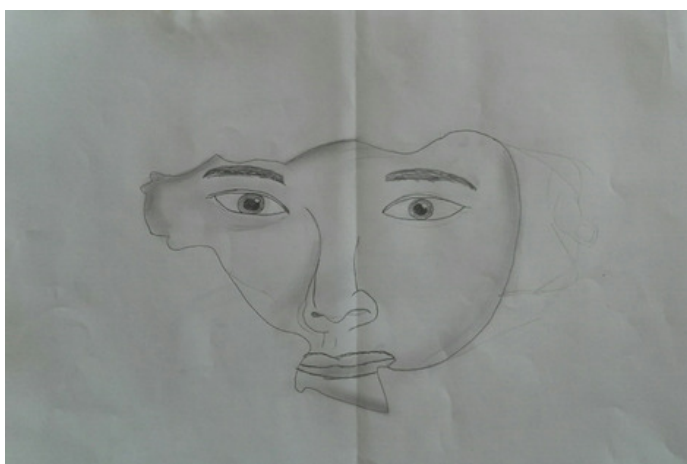
Лик Ане Франк

„Дневник Ане Франк“ представља исповест јеврејске девојчице у Другом светском рату. Написан је у облику писма имагинарној другарици Кети у трагичним и непосредним околностима у којима је дневник вођен.

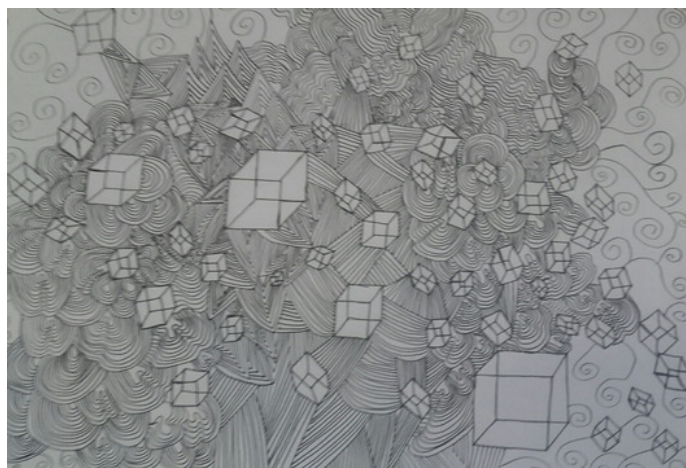
Ана Франк је рођена у Франкфурту, али се касније са породицом преселила у Амстердам. Поттицала је из угледне и богате породице. Имала је пуно пријатеља са којима је увек била насмејана и срећна. Волела је да чита књиге и била је добар ђак. На почетку свог дневника чинила се помало незрела, али како је време пролазило постала је зрелија девојчица, која је знала шта жели у животу. Родитељи би је често доживљавали као дрску девојчицу, а нарочито њена мајка. Ана се осећала одбачено од своје мајке, сматрала је да је мајка не воли. Сматрала је да је мање воле од њене сестре Марго, јер је Марго паметнија и старија од Ане. У склоништу, такође, су је посматрали као дрску и причљиву девојчицу. Ван Данови су често имали препирке са Франковима управо због Ане. Госпођа Ван Дан је мислила да је Ана: дрска, безобразна, причљива и амбициозна девојчица. Ана је желела да буде новинарка када одрасте. Понекад би се у склоништу осетила усамљено и депресивно, те је често одлазила на таван, где би јој друштво правио Петар Ван Дан. Мислила је да је он досадан и уображен дечак, али како је време пролазило њихово пријатељство је прерасло у нешто више. Пре рата Петар би је често виђао окружену пријатељима, насмејану и срећну, каква је заправо она и била. Рат је допринео да се Ана све више повлачи у себе, а дружење са Петром вратило јој је привремено одузети сјај. Нови укућанин „Тајног склоништа“ Алберт Дусл стално је долазио у сукоб са Аном, најчешћи узрок свађа био је радни сто, који су делили. Ану је једино њен отац Ото Франк видео са позитивније стране. Била је мила и драга, али и понекад неозбиљна у озбиљним ситуацијама. Заједно су учили многе предмете, како Ана, Марко и Петар не би запоставили школу током рата. Анина зрелост и Анино знање показани су пред сам крај књиге. Размишљала је о свом животу после рата, а, нажалост, њене мисли постале су само пушта жеља, која је уништена од стране фашиста.

„Дневник Ане Франк“ пронађен је у рушевинама „Тајног склоништа“, чита се у целом свету и важи за драгоцен документ у којем се налази страшна истина о прогону и страдању Јевреја током Другог светског рата.

Николина Каркић 7/3

Немања Ђурић 8/1

Викторија Павловић 5/2

ГДЕ ЈА СТАДОХ ТИ ПРОДУЖИ

Омиљени јунак из приповетке „ Прва бразда“ Милована Глишића

Свако има неког јунака из приче, песме или приповетке који му је омиљени. Мени је у приповетки „ Прва бразда“ омиљени јунак Миона.

Миона је веома добра и пожртвована жена. Када је Мионин муж Сибин погинуо у рату, Миона је остала сама са троје деце. Нико јој никада није замерио и сви су јој помагали када је то било потребно. Највише су јој помагали Сибинова браћа, али међу њима највише Јеленко. Деца су јој напредовала из године у годину. Најстаријег сина Огњана је уписала у школу. Душанка, њена ћерка, помагала јој је око куће, а најмлађи син најчешће би правио пуцаљке од зове, али и он је помагао око јагањаца, па је и од њега било „ вајде“. Сви су јој говорили како не би требало децу да школује, она их није слушала, већ је правдала свој поступак речима да не жели да јој деца буду последња у селу. И поред све те муке, Миона је била срећна са својом децом. Њена срећа је била највећа оног дана када је Огњан ископао своју прву бразду, тада је схватила да су јој деца нешто најлепше у животу што има.

Миона је веома добра жена која ће нам увек остати у срцима.

Бошко Вукадиновић 5/3

Лик Робинсона Крусое

Писац Данијел Дефо је написао фантастичан роман по имену „ Робинсон Крусое“. Данијел Дефо, син цвећара, рођен је у Лондону 1640. године. Написао је роман у првом лицу, и то по истинитом догађају. Роман припада типу авантуристичког романа, главни јунак је Робинсон, храбар и сналажљив.

Робинсон Курсо је имао добро васпитање, отац је имао велики утицај на његов живот, а осим оца, о њему је бринула и његова мајка. Иако је донео одлуку да оде од куће, још као дечак показао је да је веома сналажљив и да се врло лако може снаћи у свакој ситуацији. Дуго га је мучило то што када је побегао од родитеља није се опростио од њих, касније је схватио да је погрешно и да је требало да послуша савет родитеља. Кроз трговину стицао је и упознавао нове пријатеље, трговина му је омогућила многе авантуре којима је био склон. Његов највернији пријатељ је био Петко. Петка је свему научио, а он му је на томе био захвалан. На острву је гајио разно воће и поврће, као и животиње, направио је сопствено царство. На крају романа он се враћа кући и тамо сазнаје шта се све догодило за време његовог одсуства.

Робинсон је храбар, одважан, срећан и веома сналажљив јунак.

Алекса Трифуновић 5/3

ГДЕ ЈА СТАДОХ ТИ ПРОДУЖИ

Причам вам о свом занимљивом путовању

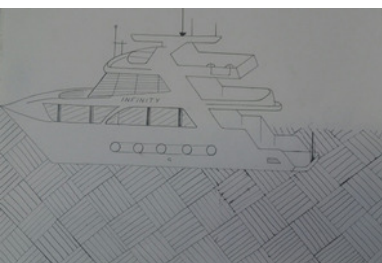
Прошлог викенда моја мама, сестра и ја кренули смо на путовање. Сваке године свештеник организује екскурзије. Ове године одлучиле смо да и ми пођемо.

Кренули смо ујутро у пет. Прво место које смо посетили био је манастир Копорник. Тамо смо били на јутарњој литургији. Околина тог манастира је прелепа, има пуно лабудова и прекрасног дрвећа разних боја. У близини се налази лековити извор на ком смо се умили. Затим смо доручковали у једној малој кући, и кренули даље. Да бисмо стигли до следећег манастира морали смо да пешачимо дубоко у шуму. Стигли смо на место по имену Радовањски луг, и посетили цркву у чијој близини је Вујица убио вођу Првог српског устанка, Карађорђа. Шумска природа је била прелепа.

Следеће место које смо посетили била је мала црква од дрвета, лако преносива, спајана клиновима. Њу је саградио Вујица у знак покајања према Карађорђу. Добила је назив Покојница. Одмах поред цркве налази се музеј, ког смо такође посетили. Следећи манастир, по мени најлепши био је Манасија, задужбина Стефана Дечанског. Изградио је огромне зидине, како непријатељи не би уништили његову задужбину. Али они су ипак успели, последица тога је уништење икона. Једно од најлепших искустава јесте то да смо се пели на једну кулу високу преко тридесет метара. Посетили смо и манастир Раваницу. У њему смо најдуже остали, јер смо били на вечерњој служби. Помало уморни, јер је већ било седам сати поподне, кренули смо у једно мали етно село. Тамо смо вечерали веома укусну храну. Иако је било мрачно чинило нам се да смо у веома лепом окружењу. Ушли смо у аутобус и кренули кући, сабрали смо утиске и закључили да нам је било прелепо, и да бисмо волели да се дружимо следеће године, али сада можда обилазећи неке даље манастире, односно задужбине Немањића.

Ово путовање је било веома лепо као што и видите. Иако су са нама путовали само старији људи који редовно посећују цркву, ово путовање је било подједнако лепо. Није лоше стициати нова искуства обилазећи природу наше земље.

Марија Маројевић 7/4

Матвеј Орлов 5/1 Тијана Вуковић 5/3

Наталија Јовановић 5/3

Тијана Вуковић 5/3

РЕЗУЛТАТИ ТАКМИЧЕЊА

СРПСКИ ЈЕЗИК (језичка култура)

Општинско такмичење:

II место Тијана Вуковић V3

I место Лара Бунчић VI1

I место Лена Савковић VIII4

II место Невена Војиновић VI1

II место Ања Радосављевић VIII4

III место Павле Ивковић V3

III место Софија Петровић V1

III место Илија Вилотијевић VI2

III место Исидора Маричић VIII1

Градско такмичење:

Пласман - Тијана Вуковић V3

МАТЕМАТИКА

Општинско такмичење:

I место Урош Дамњановић VII3

I место Исидора Нешић VI2

I место Тијана Вуковић V3

I место Никола Маринковић IVц

I место Хана Мирировић III1

II место Павле Ивковић V3

III место Илија Вилотијевић VI2

III место Вељко Живковић V4

III место Богдан Црвеница IV1

III место Неда Вујановић III1

Градско такмичење:

Пласман- Урош Дамњановић VII3

Пласман-Тијана Вуковић V3

Пласман-Никола Маринковић IVц

БИОЛОГИЈА

Општинско такмичење:

I место Миња Шапић VII1

II место Реља Шапић VI4

II место Павле Ивковић V3

III место Ања Радосављевић VIII4

III место Софија Петровић V1

III место Бошко Вукадиновић V3

III место Алекса Трифуновић V3

Никола Жујовић VII4

Станичић Јана VII3

Градско такмичење:

II место Миња Шапић VII1

III место Реља Шапић VI4

Пласман-Ања Радосављевић VIII4

Пласман-Никола Жујовић VII4

Пламман-Станичић Јана VII3

СРПСКИ ЈЕЗИК

„Књижевна олимпијада“

Општинско такмичење:

I место Ивана Живковић VIII3

I место Ања Радосављевић VIII4

I место Миња Шапић VII3

III место Лена Савковић VIII4

III место Нађа Певац VII4

Градско такмичење:

III место Ивана Живковић VIII3

Пласман Ања Радосављевић VIII4

Пласман Миња Шапић VII3

МЕЂУНАРОДНО МАТЕМАТИЧКО

ТАКМИЧЕЊЕ „КЕНГУР“

Општинско такмичење:

I место Милош Мајсторовић VIII1

I место Петар Музуровић VII2

I место Невена Војиновић VI1

I место Тијана Вуковић V3

I место Никола Маринковић IVц

I место Хана Мириловић III1

I место Костадиновић Анђела II2

I место Андреа Животић I1

II место Исидора Маричић VIII1

II место Никола Јовановић VII2

II место Иван Симић VI4

II место Исидора Шћепановић V1

II место Тихомир Војиновић IVц

II место Радомир Сарић IIIц

II место Вукашин Тољевић II1

II место Катарина Кнежевић I1

III место Данијел Банковић VIII3

III место Лука Јањић VI3

III место Милица Јеринић VI 4 и

III место Филип Стојановић VI4

III место Алекса Љубисављевић V2

III место Татјана Маројевић IV1

III место Немања Вулићевић III1

III место Лазар Богдановић II2

III место Јања Цмиљановић I1

„Читалићи“ и „Читам па шта“

Општинско такмичење:

Маша Стојановић II1

Дуња Шћекић I1

Градско такмичење:

Пласман- Маша Стојановић II1

Пласман- Дуња Шћекић I1

ТАКМИЧЕЊЕ РЕЦИТАТОРА

Општинско такмичење:

II место Николија Жујевић VIII1

II место Петра Маџаевић III1

III место Павле Ивковић V3

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК

Општинско такмичење:

I место Нађа Трифуновић VIII1

III место Исидора Маричић VIII1

Градско такмичење:

III место Нађа Трифуновић VIII1

Пласман- Исидора Маричић VIII1

Републичко такмичење:

Пласман- Нађа Трифуновић VIII1

ХЕМИЈА

Општинско такмичење:

II место Миња Шапић VII1

I место Урош Дамњановић VII3

I место Исидора Маричић VIII1

III место Валентина Божић VII1

III место Драгана Павковић VIII1

Градско такмичење:

III место Мина Шапић VII1

Пласман-Урош Дамњановић VII3

Пласман-Исидора Маричић VIII1

Пласман-Валентина Божић VII1

ФИЗИКА

Општинско такмичење:

I место Илија Вилотијевић VI1

I место Петар Музуровић VII2

II место Вељко Бранковић VI3

II место Ненад Чолић VII2

Градско такмичење:

Пласман-Илија Вилотијевић VI2

Пласман- Петар Музуровић VII2

РЕЗУЛТАТИ ТАКМИЧЕЊА

ИСТОРИЈА	ГЕОГРАФИЈА	ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ
Општинско такмичење: I место Марко Милекић VIII4 I место Реља Шапић VI4 I место Анђела Симић VI2 I место Павле Ивковић V3 II место Јелена Војиновић VIII3 II место Теодора Павловић VII3 II место Данило Короман VI2 II место Алекса Трифуновић V3 I место Уна Павић VI4 I место Лука Јовановић V3 Градско такмичење: Пласман- Марко Милекић VIII4	Општинско такмичење: III место Никола Жујовић VII1 III место Никола Кршљански VII4 IV место Урош Јањић VII1 Градско такмичење: III место Никола Жујовић VII1 III место Урош Јањић VII1 Пласман- Никола Кршљански VII4	Општинско такмичење: Атлетика: I место Петровић Софија V1 (бацање кугле) I место Остојић Вељко V4 (100m+300m) I место Васиљенко Варвара V4 (300m) I место Јеринић Марко VI1 (скок у вис) I место Стојановић Ана VI2 (100m) I место Марковић Сара VI2 (600m) I место Жујевић Милорад VI3 (800m) I место Рутић Петар VIII2 (скок у вис) I место Поповић Матеја VIII4 (100m) I место Симић Тодор VIII3 (300m) I место Исаиловић Павле VI2 (300m)
„ШТА ЗНАШ О САОБРАЋАЈУ” Општинско такмичење: I место Анђела Рутић V4 I место Викторија Павловић V2 I место Вељко Остојић V4 I место Стефан Миленковић V2 I место Милош Мајсторовић VIII1 Градско такмичење: Пласман- Анђела Рутић V4 Пласман- Викторија Павловић V2 Пласман- Вељко Остојић V4 Пласман- Стефан Миленковић V2 Пласман- Милош Мајсторовић VIII1	ТЕХНИЧКО И ИНФОРМАТИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ Општинско такмичење: I место Петар Музуровић VII2 I место Ања Певац V3 I место Иван Симић VI4 II место Лазар Стијовић V4 II место Анђела Рутић V4 III место Милош Рутић VI Градско такмичење: Пласман- Ања Певац V3 Пласман-Лазар Стијовић V4 Пласман- Анђела Рутић V4	Кошарка: I место дечаца 5. и 6. разред I место девојчице 5. и 6. разред, и 7. и 8. разр. Одбојка: I место дечаца 5. и 6. разр. и 7. и 8. разр. Фудбал: I место девојчице 5. и 6. разр. I место дечаца 5. и 6. разр. и 7. и 8. разр.
МУЗИЧКА КУЛТУРА „Златна сирена” Општинско такмичење: I место Душица Момчиловић VIII2 (изворна народна песма) I место Ања Вукмировић VI3 (дечија забавна песма) I место Милош Иванић VIII4 (староградска песма) I место Ања Маринковић V1 и Анастасија Ристић V1 (дует) (дечија забавна песма) II место Софија Петровић V1 и Маја Бојичић V1 (дует) (дечија забавна песма) Градско такмичење: I место Душица Момчиловић VIII2 (изворна народна песма) I место Ања Вукмировић VI3 (дечија забавна песма) II место Милош Иванић VIII4 (староградска песма) III место Ања Маринковић V1 и Анастасија Ристић V1 (дует) (дечија забавна песма)	ЛИКОВНА КУЛТУРА Општинско такмичење: I место Марија Маројевић VII4 I место Нађа Певац VII4 I место Тијана Вуковић V3 II место Валентина Божић VII1 II место Ања Певац V3 II место Татјана Маројевић IV1 Дуња Танасијевић III Сара Тасић III Градско такмичење: Похвала- Марија Маројевић VII4 Похвала- Татјана Маројевић IV1 Похвала - Дуња Танасијевић III Похвала-Сара Тасић III Пласман-Нађа Певац VII4 Пласман-Тијана Вуковић V3 Пласман-Валентина Божић VII1 Пласман- Ања Певац V3	Рукомет: I место дечаца 5. и 6. разр. и 7. и 8. разр. Градско такмичење: Фудбал: 8 најбољих екипа- девојчице 5. и 6. разр. Сви ученици и екипе имале су пласман на градско такмичење. „МАЛЕ ЛИМПИЈСКЕ ИГРЕ” Општинско такмичење: I место девојчице III1 и III2 II место дечаца III1 и III2 Градско такмичење: Пласман-девојчице III1 и III2

